

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΥΤΟΝΟΜΗ-ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ-ΕΝΩΤΙΚΗ-ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΧΩΝ

ΣΤΟ **37° ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**
της **Α.Δ.Ε.Δ.Υ.**

Το 37° Τακτικό Συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. πραγματοποιείται σε μια περίοδο που κλιμακώνεται η επίθεση της νεοεκλεγμένης κυβέρνησης της Ν.Δ. απέναντι στον κόσμο της εργασίας.

Η κυβέρνηση... όπως δείχνει με τα πρώτα της νομοθετήματα και με πρόσχημα την «ανάπτυξη», ξεπουλά άρον-άρον στο ιδιωτικό κεφάλαιο ότι απέμεινε από τις Δημόσιες και Κοινωνικές υπηρεσίες, που με αίμα υπερασπίστηκαν οι εργαζόμενοι τα τελευταία δέκα (10) μνημονιακά χρόνια.

Οι πρόσφατες νομοθετικές παρεμβάσεις μέσω του «Αναπτυξιακού Νόμου» με το άρθρο 178 παρέδωσαν, χωρίς αιτιολογημένη έκθεση της υπηρεσίας και με ισχνές πλειοψηφίες εάν όχι μειοψηφίες, την Καθαριότητα, το Πράσινο και τον Ηλεκτροφωτισμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε ιδιώτες και εργολαβικά συμφέροντα.

Σε συνδυασμό με τη διακοπή της χρηματοδότησης προγραμμάτων Ε.Σ.Π.Α. στις Κοινωνικές Υπηρεσίες (Κοινωνικά Μαγειρεία, Κοινωνικά Φαρμακεία κ.λπ.) βάζει ταφόπλακα στην εξυπηρέτηση 80.000 ευπαθών ωφελούμενων πολιτών.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., μαζί με το πολιτικό σύστημα που έχει αποδεχτεί, στη συντριπτική του πλειοψηφία το ρόλο της υποτελούς διαχείρισης και του γενικού ξεπουλήματος, πήρε τη σκυτάλη από την προηγούμενη συγκυβέρνηση των ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-ΑΝ.ΕΛ. και «πατώντας» πολιτικά σε κάθε προηγούμενη μνημονιακή διάταξη, υλοποιεί την πιο άγρια νεοφιλελεύθερη πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Την ίδια στιγμή, καλλιεργεί με φανατισμό, τον κοινωνικό αυτοματισμό μέσα στην Κοινωνία, καταδεικνύοντας τους Δημοσίους Υπαλλήλους ως υπαίτιους της κακοδαιμονίας του κράτους γενικότερα, αποκρύπτοντας ότι όλες οι κυβερνήσεις - και φυσικά και η ίδια - ουσιαστικά επιθυμούν ένα κομματικό και πελατειακό κράτος.

Αποκρύπτει συνειδητά ότι, στα χρόνια των μνημονίων, οι Δημόσιοι Υπάλληλοι απώλεσαν μεσοσταθμικά το 40% των εισοδημάτων τους και με βάση την αγοραστική δύναμη των Δημοσίων Υπαλλήλων, η Ελλάδα κατατάσσεται πλέον ουραγός, στην 3^η θέση από το τέλος, ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παπαγαλίζει, εν χορώ, τα γνωστά ιδεολογήματα φέρνοντας δήθεν την «ανάπτυξη» και την «ανταγωνιστικότητα» ως

κυρίαρχα μοντέλα της πολιτικής της, βρίσκοντας την ευκαιρία να απορρυθμίσει και να ισοπεδώσει ό,τι έχει απομείνει σε επίπεδο εργασιακών μισθολογικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Οι πρόσφατες... ρυθμίσεις στη Δ.Ε.Η. αίρουν την μονιμότητα και καθορίζουν τους μισθούς, κατ' επιταγή, των εκάστοτε Διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο.

Το νέο ασφαλιστικό, που επεξεργάζεται σε σχέση με τον Νόμο Κατρούγκαλου (4387/2016), τα σχέδια για την ιδιωτικοποίηση της Επικουρικής Ασφάλισης, που θα είναι προπομπές και για την κύρια, η σκανδαλώδης νέα ανακεφαλοποίηση των Τραπεζών, ο δημοσιονομικός κόφτης, τα «ματωμένα πλεονάσματα», τα κόκκινα δάνεια, οι πλειστηριασμοί και το γενικό ξεπούλημα, μέσω του Υπερταμείου ιδιωτικοποιήσεων, είναι στην πρώτη της προτεραιότητα.

Στηρίζει με κάθε τρόπο και προσαρμόζει τη ρητορική της στο Ν.4387/2016 και τη νέα «αρχιτεκτονική» του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, που ουσιαστικά στέλνει στους ασφαλισμένους το μήνυμα της μαζικής εξόδου και το πέρασμα στην ιδιωτική και επαγγελματική ασφάλιση με την ελπίδα εξασφάλισης μιας αξιοπρεπούς συνταξιοδοτικής παροχής. Αυτό βέβαια σε συνέχεια της 25ετούς υπονόμευσης και της βίαιης επίθεσης των μνημονιακών επιλογών των τελευταίων ετών.

Οι προσλήψεις σε κύριους τομείς του Δημοσίου (Εκπαίδευση, Υγεία, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Ασφαλιστικά Ταμεία κ.λπ.) παραπέμφθηκαν στις καλές με σοβαρότατες επιπτώσεις στους πολίτες από τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Οι προσλήψεις «ωφελούμενων» του Ο.Α.Ε.Δ. και οι επισφαλείς εργαζόμενοι, με μισά δικαιώματα και μισούς μισθούς, ολοένα και αυξάνονται στο Δημόσιο, με σκοπό να μας υπενθυμίζουν την άρση της μονιμότητας και την εκ περιτροπής και κακοπληρωμένη εργασία.

Αρκούν οι αναφορές στις «βέλτιστες» Ευρωπαϊκές πρακτικές και στην ILO, το μεγαλύτερο διεθνές «λαγό» κάθε αντεργατικής ανατροπής, για να καταλάβουμε τι σχεδιάζουν. Μιλώντας πιο συγκεκριμένα, ακολουθώντας τον δρόμο των προηγούμενων κυβερνήσεων, θα επιχειρήσουν να απελευθερώσουν πλήρως τις ομαδικές απολύσεις, να θεσμοθετήσουν νέες μορφές ελαστικής απασχόλησης και αντιδραστικές αλλαγές στον συνδικαλιστικό Νόμο.

Έχει δυσανεξία - και δεν το κρύβει - σε κάθε έννοια που περιέχει τη λέξη ΑΠΕΡΓΙΑ παρεμβαίνοντας στη λειτουργία

γία των συνδικάτων, «βάζοντας χέρι» στις συνδικαλιστικές ελευθερίες, με τα μητρώα, τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, τη διακίνηση των ιδεών μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις, με το 50%+1 στις απαρτίες και, φυσικά, με το φακέλωμα των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, που επιχειρείται να συνδεθούν με εγκληματικές οργανώσεις. Και μέσα σε αυτό τον ορυμαγδό χρησιμοποιεί σαν όπλο εκφοβισμού κάθε μαζικής αντίδρασης τη βία και την καταστολή στην πιο σκληρή της μορφή θυμίζοντας μας μαύρες εποχές του παρελθόντος.

Είναι θρασυτάτη πολιτική επιλογή να μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι τα Συλλογικά Όργανα των Εργαζομένων με τους ανθρώπους του υποκόσμου και τους κάθε λογής μαφιόζους. Βέβαια είναι βαρύτατες οι ευθύνες των Συνδικαλιστικών ηγεσιών αλλά και παρατάξεων που έδωσαν λαβή και αφορμή για τις κυβερνητικές αποφάσεις...

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα επιχειρήσει να ολοκληρώσει το σχέδιο καθιέρωσης της φτώχειας και της επισφάλειας σαν στρατηγικές μεταβλητές της ευελιξίας στην αγορά εργασίας προς όφελος της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων και ενάντια στα συμφέροντα της συντριπτικής λαϊκής πλειοψηφίας. Η ανεργία δεν θα αντιμετωπίζεται πλέον σαν δομικό φαινόμενο αλλά σαν ατομικό πρόβλημα.

Θα νομιμοποιήσει στο διηνεκές και θα αποδεχθεί, ως απλή διαχειρίστρια, τον κυρίαρχο πολιτικό ρόλο του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος και του χρέους, μηχανισμών που διαχρονικά χειραγωγούν και καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τις σχέσεις εξουσίας. Η υπερίσχυση Οικονομικών ζωνών και των Επιχειρησιακών Συμβάσεων έναντι των Κλαδικών ανοίγει τον δρόμο για πλήρη ασυδοσία στις αμοιβές και στις εργασιακές σχέσεις, εξυπηρετώντας τον Σ.Ε.Β. και τους Εργοδότες.

Θα ευνοήσει με επιμέλεια, τους ανεξέλεγκτους μηχανισμούς και θα εξακολουθεί να επιβάλλει και να παγιώνει το μοντέλο της επικείμενης στο σύνολο των κοινωνικών σχέσεων, μετατρέποντας την Ελληνική οικονομία αποκλειστικά σε οικονομία πληρωμής χρεών και τους Έλληνες πολίτες σε δουλοπάροικους.

Την ίδια στιγμή που το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάλλεται πανταχόθεν για τον αντιδραστικό του χαρακτήρα και σείεται συθέμελα από την πίεση του αποπληθωρισμού, της αποεπένδυσης και των υποτυπωδών ρυθμών ανάπτυξης, σε συνδυασμό με το χρέος και τα σοβαρότατα προβλήματα του Ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, στον λαό μας πουλάνε το «κουτόχορτο» των επενδύσεων, που τάχα θα πλημμυρίσουν την Ελληνική Οικονομία.

Σε συνθήκες δομικής καπιταλιστικής κρίσης, που «σπάζει κόκκαλα» σχεδόν για μια δεκαετία, και με το χρέος θηλιά στον λαιμό της χώρας, ομιλούν χωρίς «αιδώ» για νέους ενάρετους οικονομικούς κύκλους, που έρχονται οσονούπω, και για νέο «success story... made in Greece». Επενδύσεις, βέβαια, θα γίνουν και θα αφορούν στις «αρπαχτές» του διεθνούς κεφαλαίου, κυρίως με βάση τη Δημόσια Περιουσία και την απασχόληση σε συνθήκες γαλέρας.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ως συνδικαλιστικό κίνημα, με ειλικρινή και ουσιαστική αυτοκριτική δεν πρέπει και δεν πρόκειται να αναλωθούμε σε καινοφανείς θεωρίες, κοινότοπες διαπιστώσεις και κροκοδείλια δάκρυα για τη χαμένη του τιμή και αξιοπρέπεια.

Θέλουμε να είμαστε ξεκάθαροι: Τα ζητήματα του ταξικού του προσδιορισμού και της ενωτικής αγωνιστικής παρουσίας του και δράσης, είναι αλληλένδετα και αποτελούν μονόδρομο και για εμάς πρέπει να έχει ουσιαστικό περιεχόμενο.

Σε διαφορετική περίπτωση μεγάλες μάζες εργαζομένων θα παραμένουν εγκλωβισμένες στη λογική της ανάθεσης και του «τετραγωνισμού του κύκλου», με την ψευδαίσθηση της ομαλής, χωρίς σύγκρουση, επανόδου σε κάποια «κανονικότητα» που όμως αποτελεί φενάκη. Ταυτόχρονα, θα συνεχίσουν να διαμορφώνουν και να συντηρούν πλειοψηφικούς συσχετισμούς αναπαράγοντας συνδικαλιστικές ηγεσίες, που νομοτελειακά θα αυτοπεριορίζονται όλο και περισσότερο στη λογική του συντεχνιασμού, του «καθωσπρεπισμού» και του κοινωνικού εταίρου.

Οι εργαζόμενοι, που «ανέθεσαν» τα αιτήματα και τους αγώνες τους σ' αυτό το πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα στην κυβέρνηση της πρώτης φοράς «Αριστεράς», βλέπουν τα αποτελέσματα αυτής της ανάθεσης μπροστά τους. Μεγάλες μάζες των εργαζομένων εγκλωβίστηκαν σ' αυτήν τη λογική με την ψευδαίσθηση της «ομαλής» και «χωρίς συγκρούσεις» επαναφοράς στην κανονικότητα, που αποδείχθηκε ουτοπία.

Σκοπός είναι η καθημερινή μάχη για την ανάδειξη και λύση ζωτικών προβλημάτων που βελτιώνουν τη θέση των εργαζομένων. Επιβάλλεται η ανάδειξη των αντιδραστικών, αντεργατικών πολιτικών επιλογών, που μπορούν να συσπειρώσουν και να σχηματίσουν καθοριστικές πλειοψηφίες ανοίγοντας νέους δρόμους αντίστασης και διεκδίκησης.

Η συνεργασία και η ενεργοποίηση της καταπιεσμένης πλειοψηφίας (άνεργοι κ.ο.κ) αλλά και η δημιουργία ευρύτερων συμμαχιών με την πλειοψηφία των μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων και των αγροτών, που απομονώνει την κυρίαρχη τάξη και το καθεστώς από τα βασικά τους στηρίγματα, φαντάζει πιο αναγκαία από ποτέ.

Στόχος μας παραμένει η προοπτική της ανάληψης αποφασιστικού ρόλου του εργατικού κινήματος με όρους αντικαπιταλιστικής ανατροπής και ενάντια σε κάθε μορφή βαρβαρότητας. Η προοπτική, δηλαδή, μιας νικηφόρας δυναμικής που θα σφυρηλατεί τη θέληση και σαν αποτέλεσμα της πάλης θα οδηγεί στην ενσάρκωση μιας πολιτικής λύσης, που θα υπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα. Μια πολυεπίπεδη δημοκρατική επιλογή μεταξύ χειραφετημένων, ελεύθερων ανθρώπων η οποία θα προσδιορίσει σε μεγάλο βαθμό και τις μορφές πολιτικής έκφρασης. Ένα πλατύ λαϊκό κίνημα που, δυνάμει της ενεργούς μαζικής συμμετοχής, θα θέσει με αποφασιστικότητα όλα τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα μέσα στα αντικειμενικά πλαίσια και στις ανάγκες της εποχής.

Σε διαφορετική περίπτωση, δίχως ουσιαστική προοπτική, τα συνδικάτα θα ξεπεραστούν από την πραγματικότητα και μαζί θα οπισθοδρομήσει ολόκληρο το εργατικό κίνημα.

Φαινόμενα, όπως η αποκλιμάκωση των αγώνων θα θεωρούνται αυτονόητα αφού πλέον όλα θα αρχίζουν και θα τελειώνουν με τον «συμβολικό χαρακτήρα» και το «μήνυμα δυσaráσκειας και διαμαρτυρίας» προς κάθε κυβέρνηση. Κάθε είδους απεργιακή κινητοποίηση, που σε συνδυασμό με τις αλλαγές στον συνδικαλιστικό Νόμο δύσκολα θα μπορεί να αποκτήσει «πιστοποιητικό νομιμότητας», θα εξελίσσεται σε μια τέτοια διαδικασία τελετουργικού χαρακτήρα.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ

Η «ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ», στα έξη (6) χρόνια της παρουσίας της, υπηρέτησε με τόλμη και συνέπεια το παραπάνω πλαίσιο.

Χωρίς κομματικό αλλά με σαφή πολιτικό προσδιορισμό, αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει τα γεγονότα και τις εξελίξεις, με κριτικό πνεύμα και οι αποφάσεις της λαμβάνονται με απόλυτο σεβασμό στις συλλογικές, δημοκρατικές διαδικασίες.

Αποτέλεσε τον πιο καθοριστικό παράγοντα ανατροπής των παγιωμένων για δεκαετίες συσχετισμών μεταξύ των παρατάξεων της Α.Δ.Ε.Δ.Υ, αφού ήταν «ακέφαλη» για τρία ολόκληρα χρόνια και δε στάθηκε δυνατό να συγκροτήσει Προεδρείο και ουσιαστικά να λειτουργήσει.

Η «ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ», υπερασπιζόμενη την λογική του Αντιπροσωπευτικού Προεδρείου και χωρίς να αποδέχεται, εκ προοιμίου, τη συμμετοχή της σ' αυτό, συνέβαλλε με την υπεύθυνη στάση της, ώστε η Εκτελεστική Επιτροπή να συγκροτηθεί σε σώμα και να παράξει ουσιαστικά αποτελέσματα με την ομαλή λειτουργία της.

Δυστυχώς, όπως είναι γνωστό, η ευκαιρία αυτή όχι μόνο δεν αξιοποιήθηκε αλλά λοιδορήθηκε με ευθύνη συγκεκριμένων παρατάξεων, που δε θέλησαν να συμμετάσχουν και να δώσουν το στίγμα, παρά τις αντιθέσεις, μια ενιαίας και αποτελεσματικής Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Παρόλα αυτά όμως, ακόμη και αν οι συσχετισμοί δεν εννοούσαν, οδηγηθήκαμε σε τολμηρές αποφάσεις και πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση μιας νέας μη διαχειριστικής αντίληψης και βέβαια, στις περισσότερες απ' αυτές, ήταν η δική μας καθοριστική συμμετοχή που διαμόρφωσε τις απαραίτητες συγκλίσεις και πλειοψηφίες.

Κανένας αγώνας, λόγου χάρη, κατά την διάρκεια της Απεργίας-Αποχής από τη «δήθεν» Αξιολόγηση και καμιά «κατάργηση στην πράξη» των συγκεκριμένων διατάξεων δε θα είχε πραγματοποιηθεί, χωρίς τη δική μας, αποφασιστική συμβολή και στήριξη.

Η επιμονή μας, με κάθε τρόπο, στην ανάγκη ύπαρξης μιας δικής μας πρότασης, μέσω του Κοινωνικού Πολύκεντρου, επιβεβαιώθηκε στην πράξη, όταν αυτή η ανάγκη πήγαζε από την αγωνία των συναδέλφων και επιβεβαιωνόταν από τις Γενικές Συνελεύσεις. Ανάγκη πιο επιτακτική σήμερα από ποτέ!

Καμιά συζήτηση δεν θα άνοιγε γύρω από την τακτοποίηση π.χ. των παρατασιακών συμβασιούχων, αν δε θέταμε εμείς (ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στους Ο.Τ.Α.) το ζήτημα μαζί με άλλες Ομοσπονδίες, ανεξάρτητα αν η αρχική αποδοχή του αιτήματος εξελίχθηκε σε εμπαιγμό από την πλευρά της προϋψόμενης κυβέρνησης.

Με την ίδια λοιπόν αποφασιστικότητα θα συνεχίσουμε τη διαδρομή μας. Με τα λάθη και τις παραλείψεις μας, τις αστοχίες και τις αποτυχίες μας, αλλά ποτέ κρυπτόμενοι. Απευθυνόμαστε και ζητάμε τη συμπράξη κάθε συναδέλφισσας και συνάδελφου, που πάνω απ' όλα διαφωνεί και αντιστρατεύεται τη λογική του «κοπαδιού» των «ποιμένων».

Είμαστε εδώ προκειμένου να συμβάλλουμε στις... μικρές νίκες παρά να καταγράφουμε μεγάλες ήττες.

Συνάδελφοι,

Η ιστορία και η ταξική πάλη σε συνδυασμό με την κοινωνική και ιδεολογική διαπάλη συνεχίζονται συντηρώντας και οξύνοντας ιστορικά αδιέξοδα και αντιφάσεις, θέτοντας ταυτόχρονα κρίσιμα θεμελιακά διλήμματα για τους λαούς και τις κοινωνίες.

Με τις κυρίαρχες κοινωνικές και οικονομικές τάξεις, αποφασισμένες περισσότερο από ποτέ να αναμασούν παλαιούς πολιτικούς μύθους που φτάνουν μέχρι τον εθνικισμό και τον φασισμό, προσπαθούν λυσσασμένα να τραβήξουν προς τα πίσω τον τροχό της ιστορίας, προκειμένου να υπερασπιστούν τα συμφέροντα και να διατηρήσουν τα προνόμιά τους.

Ο αγώνας που έχουμε μπροστά μας είναι σκληρός και δύσκολος. Σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί γραμμική, μονοδιάστατη διαδικασία, χωρίς αποτυχίες, πιασμοί και διαψεύσεις συχνά οδυνηρές.

Βγάζοντας όμως τα σωστά συμπεράσματα, ξεκινώντας από αρκετές λαθεμένες βασικές πολιτικές παραδοχές και επιλογές, οφείλουμε να συνεχίσουμε. Αξιοποιώντας κάθε δυνατή ευκαιρία σε διαδρομές, που δεν είναι πλήρως καταγεγραμμένες σε κανένα χάρτη, χωρίς να διακινδυνεύουμε ή να απαξιώνουμε την κατάκτηση του σχετικού, τις μικρότερες ή μεγαλύτερες εργατικές-πολιτικές νίκες, στο όνομα του απόλυτου.

Μακριά από κάθε υπερβολή που φτάνει στον παραλογισμό, με το πρόσχημα της υπεράσπισης μιας «ιδέας», την οποία ουσιαστικά υπονομεύουμε καθιστώντας την πολιτικά ακίνδυνη και αναποτελεσματική.

Είναι ολέθριο λάθος να μη λογαριάζουμε ούτε τους υφιστάμενους αντικειμενικούς περιορισμούς, ούτε τις σημερινές διαθέσεις και επιδιώξεις της πλειοψηφίας των εργαζόμενων, προκειμένου να ενεργοποιηθούν προς την κατεύθυνση ενός αποτελεσματικού και επίκαιρου διεκδικητικού πλαισίου, αντιτάσσοντας το ιδεολογικά «ορθόδοξο» ή το «ηθικό», που τελικά οδηγεί στην αποξένωση και στον εγκλωβισμό στη λογική των «θέσεων οπισθοφυλακής».

ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

των ΑΓΩΝΩΝ των εργαζομένων

A. ΘΕΣΜΙΚΑ:

1. Την **ΑΝΑΤΡΟΠΗ** των μνημονιακών πολιτικών και όσων τις υπηρετούν.
2. Την **κατάργηση του Υπερταμείου Ιδιωτικοποιήσεων** και τον τερματισμό της εκποίησης της Δημόσιας, Δημοτικής και Εθνικής Περιουσίας
3. Την **αποτροπή κάθε Ιδιωτικοποίησης Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων**, καθώς και της εκχώρησης των Δημοσίων Κοινωνικών αγαθών σε Ιδιώτες.
4. Την **κατάργηση όλων των εκχωρήσεων αρμοδιοτήτων και εργαλαβιών σε Ιδιώτες**, Μ.Κ.Ο. και ΚΟΙΝ.Σ.Ε.Π. σε όλο το φάσμα του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.
5. Την **άμεση κατάργηση της ελαστικής και εκ περιτροπής εργασίας, της μερικής απασχόλησης και της ενοικιαζόμενης εργασίας σε Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα**. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού πλήρους απασχόλησης για την κάλυψη όλων των παγίων και διαρκών αναγκών στις Δημόσιες Υπηρεσίες. Αποτροπή κάθε προσπάθειας απόλυσης εργαζομένων με οποιαδήποτε τρόπο. Ενιαία, μόνιμη και σταθερή εργασία σε όλο το Δημόσιο.
6. Την **άμεση στήριξη των ανέργων**. Καθολική εφαρμογή και αύξηση του επιδόματος ανεργίας.
7. Την **κατοχύρωση, την ενίσχυση και τη διεύρυνση των εργασιακών, συλλογικών και κοινωνικών δικαιωμάτων**. Επαναφορά του δικαιώματος των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων και κατακτήσεων των εργαζομένων στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α.
8. Την **αυστηρή εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου για την Υγεία και Ασφάλεια στην Εργασία**. Πλήρης αναγνώριση του Εργατικού Ατυχήματος και της Επαγγελματικής Ασθένειας στο Δημόσιο και στους Ο.Τ.Α.
9. Τη **Δημόσια, δωρεάν, ποιοτική υγειονομική περίθαλψη** για το σύνολο των εργαζόμενων και της Ελληνικής κοινωνίας.
10. Την **κατάργηση όλων των αντεργατικών και αντιασφαλιστικών Νόμων. Κατάργηση του Ν.4387/2016 (Νόμος Κατρούγκαλου)**. Στήριξη των υφιστάμενων Ασφαλιστικών Ταμείων και ακύρωση των ενοποιήσεων. Άμεση επαναφορά των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας. Διασφάλιση του Δημόσιου, καθολικού, αναδιανεμητικού χαρακτήρα της Κοινωνικής Ασφάλισης.
11. Την **αποτροπή της άλωσης του κράτους και των Δημοσίων Υπηρεσιών μέσω της νέας μνημονιακής υποχρέωσης για αποπολιτικοποίησή τους**, την κατάργηση και συρρίκνωση βασικών υπηρεσιών και την εκχώρησή τους στα μεγάλα επιχειρηματικά-εργολαβικά συμφέροντα, που επιχειρούνται μέσω της κινητικότητας και της αξιολόγησης Δομών και Ανθρώπινου δυναμικού. Διεκδικούμε και οραματιζόμαστε μια σύγχρονη, Δημόσια Διοίκηση με λειτουργική αυτοτέλεια, Δομή και Οργάνωση, αξιοκρατία και απεξάρτηση από τους εκάστοτε μηχανισμούς εξουσίας. Αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων, αξιοκρατική στελέχωση, καμία κατάργηση οργανικών θέσεων.

B. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ:

1. **Ουσιαστικές αυξήσεις σε Μισθούς και Συντάξεις**. Σταδιακή αποκατάσταση των απωλειών στις αποδοχές των Δημοσίων Υπαλλήλων και επαναφορά τους στο ύψος πριν την εφαρμογή των μνημονίων.
2. **Αποκατάσταση των Μισθολογικών κλιμακίων** της διετίας 2016-2017 στην μισθολογική μας εξέλιξη.
3. **Επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού**. Ενιαίο, δίκαιο και αξιοκρατικό νέο Μισθολόγιο.
4. **Αφορολόγητο στα 12.000 €**. Δίκαιο, απλό, αναδιανεμητικό φορολογικό σύστημα υπέρ των λαϊκών στρωμάτων, κατάργηση των χαρατσιών και του ΕΝ.Φ.Ι.Α.
5. **Καμία περικοπή του Επιδόματος Επικίνδυνης και Ανθυγιεινής Εργασίας** και την επέκτασή του και σε άλλες κατηγορίες και ειδικότητες εργαζομένων.
6. **Υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας** στην Επικουρική Σύμβαση και στο Εφάπαξ.
7. **Ουσιαστικές ρυθμίσεις των δανείων των Δημοσίων Υπαλλήλων, που έχουν χορηγηθεί από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το πρώην Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με μηδενισμό των τοκογλυφικών επιτοκίων τα οποία φτάνουν ακόμα και το 6,2%**. Ρυθμίσεις που θα μειώνουν τα επιτόκια και, κατά περίπτωση, θα «κουρεύουν», θα διαγράφουν ή θα ρυθμίζουν τον τρόπο αποπληρωμής τους με βάση το ύψος της σημερινής μισθοδοσίας των υπαλλήλων, λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή αξία των ακινήτων, αλλά και την ύπαρξη και άλλων δανείων για το ίδιο ακίνητο. Να σταματήσει ο παράνομος ανατοκισμός και να υπάρχει άμεση συμμόρφωση-ευθυγράμμιση με δικαστικές αποφάσεις.
8. **Πάγωμα των πλειστηριασμών** πρώτης κατοικίας. Διαγραφές χρεών.
9. **Αποκατάσταση του κατώτατου μισθού** στον Ιδιωτικό Τομέα στα προ κρίσης επίπεδα.
10. **Κατάργηση κάθε τραπεζικού χαρτασιού** στις συναλλαγές εργαζομένων και συνταξιούχων με το Δημόσιο, μέσω του τραπεζικού συστήματος.

Συνάδελφοι,

Δεν υπάρχουν πια ούτε αυταπάτες ούτε ψευτοδιλήμματα. Κανέναν δεν ξεγελούν αυτά τα δήθεν φιλολαϊκά και «αναπτυξιακά» μέτρα που εξαγγέλλει η νεοεκλεγμένη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, για να κατευνάσει την αντίδραση της Κοινωνίας και των εργαζομένων.

Μόνο με αλήθεια και τόλμη θα μπορέσουμε κοινωνία και εργαζόμενοι να βρούμε το δρόμο μας. Σαν «ΔΗΜΟΣΙΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ» έτσι πορευθήκαμε. Πλέον ως «ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ» θα συνεχίσουμε «στο ίδιο μονοπάτι»!!! Σας θέλουμε όλους δίπλα μας!!! Μαζί να «περπατήσουμε», μαζί να αγωνιστούμε!!!

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ-ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ

την «**ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ στο ΔΗΜΟΣΙΟ**»

την μόνη **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ, ΑΚΟΜΜΑΤΙΣΤΗ, ΜΗ ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΜΕΝΗ**
ΑΛΛΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ

